

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννατος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονταὶ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1880
1 Ἰανουαρίου ἐκείνου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια:— Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤ. Ν. ΠΑΤΡΩΝ
ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ
Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου
Συνέγραμ. ἐπὶ σελ. 49.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ΄

Ὁ Κιν-Φό, ἄγαμος πάντοτε καὶ πλάνης.

Τοιαύτη ἦτο νῦν ἡ θέσις τοῦ Κιν-Φό, μυριάκις σοβαρώτερα ἢ ἄλλοτε ποτε. Οὕτω λοιπόν ὁ Βάγγ, καὶ τοὶ ὑποσχεθεῖς, ἤσθάνθη παραλυομένην τὴν θέλησίν του, προκειμένου νὰ φονεῦσῃ τὸν παλαιόν του μαθητήν. Οὐδὲν δὲ ἐγνώριζε περὶ μεταβολῆς τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κιν-Φό, καὶ ἐπεφόρτιζεν ἄλλον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του· καὶ ποῖον ἄλλον! Φοβερόν Τάϊ-Πίγγ, ὅστις βεβαίως οὐδόλως ἤθελε διασπᾶσαι πρὸ ἀπλοῦ φόνου, οὗτινος μάλιστα οὐδ' ἐπρόκειτο κἀν νὰ ὑποστῇ τὴν ἐνοχλήν, ἀφοῦ τὸν ἀπῆλλασσεν αὐτῆς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κιν-Φό.

— Ἄ! ἐφώνησεν οὕτως κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἀγανακτήσεώς του ὁρμήν· ἀρχίζω νὰ βαρύνωμαι αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

Ὁ Κραϊγ καὶ ὁ Φράϋ ἔμαθον τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βάγγ.

— Ἡ ἐπιστολὴ σας, ἠρώτησαν τὸν Κιν-Φό, δὲν ὀρίζει τὴν 25 Ἰουνίου ὡς τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας;

— Διόλου δυστυχῶς! ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ὁ Βάγγ ἔμελλε νὰ χρονολογήσῃ τὴν ἐπιστολήν μου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου! Τώρα ὁ Λάο-Σὲν οὕτως ἤμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ὅταν θέλῃ, διότι καμμία προθεσμία δὲν τὸν περιορίζει.

— Ὁ! παρετήρησαν οἱ Φράϋ-Κραϊγ, ἔχει συμφέρον ὅπως δήποτε νὰ κάμῃ ὅ,τι θὰ κάμῃ τὸ ταχύτερον.

— Διατί;

— Διὰ νὰ μὴ γείνη ἔκπτωτος τοῦ ἀσφαλίσθέντος κεφαλαίου.

Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο ἀκαταμάχητον.

— Ἐξω, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ὅπως δήποτε πρέπει ν' ἀνακτήσω τὸ ταχύτερον τὴν ἐπιστολήν μου, ἔστω καὶ ἂν τὴν πληρώσω διὰ τῶν πεντήκοντα χιλιάδων ταλλήρων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ κερδήσῃ διὰ τοῦ θανάτου μου αὐτὸς ὁ Λάο-Σὲν.

— Σωστόν! εἶπεν ὁ Κραϊγ!

— Ἀλήθεια! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ὁ! ἀναχωρήσω λοιπόν! Ὁ! εἶνε γνωστόν, ἐλπίζω, ποῦ μένει αὐτὸς ὁ Τάϊ-Πίγγ. Δὲν θὰ εἶνε καὶ αὐτὸς δυσεύρετος ὡς ὁ Βάγγ.

Οὕτω λαλῶν ὁ Κιν-Φό περιεπάτει τεταραγμένος ἄνω καὶ κάτω.

— Ἀναχωρῶ, προσέθηκε. Πηγαίνω εἰς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ τοῦ Λάο-Σὲν. Σεῖς, κύριοι, πράξατε ὅ,τι ἀγαπᾶτε.

— Κύριε, ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραϊγ, τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκατονοῦτιδος ἀπειλοῦνται ὅσον ποτέ. Ὁ! παρεβαίναμεν λοιπόν τὸ καθήκον μας, ἂν σὰς ἀφήναμεν μόνον. Δὲν θὰ σὰς ἀφήσωμεν.

Οὐδὲ στιγμῆς ἔπετρέπετο ἀπόλεια. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔπρεπε νὰ γνωσθῇ ἀκριβῶς τί ἦτο ὁ Λάο-Σὲν ἐκεῖνος, καὶ ποῦ διαίμενε. Τοῦτο δ' ἦτο εὐκόλον, διότι ὁ Λάο-Σὲν ἦτο πρόσωπον διδάσκημον.

Ὁ παλαιὸς οὗτος συνεπαναστάτης τοῦ Βάγγ εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς τὰ βόρεια τῆς Κίνας, πέραν τοῦ Μεγάλου Τείχους. Ἄν δὲ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἔτι συνθηκολογήσει μετ' αὐτοῦ, ὡς μετὰ τῶν πλείστων ἄλλων ἐπαναστατῶν, οὐς δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ὑποτάξῃ, τὸν ἀφινεν ὅμως ἐλεύθερον ἐπὶ τῆς χώρας ἐκείνης, τῆς κειμένης πέραν τῶν κινεζικῶν ὁρίων, ὅπου ὁ Λάο-Σὲν περιωρίζετο κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ταπεινότερον σχετικῶς ληστρικὸν ἐπιτήθειμα! Ὁ! τῇ ἀληθείᾳ ὁ Βάγγ εἶχεν ἐκλέξει τὸν προσήκοντα ἄνθρωπον, οὗτινος δὲν ἴθ' ἀνησύχει βεβαίως τὴν συνείδησιν εἰς φόνος ἐπὶ πλέον ἢ ἕλαττον.

Οὕτως ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ δύο τῆς Ἑταιρίας πράκτορες, λαβόντες πᾶσαν ἀκριβῆ περὶ τοῦ Λάο-Σέν πληροφορίαν, καὶ μαθόντες ὅτι εἶχε φανῆ νεωστὶ περίξ τοῦ Φου-Νίγγ, μικροῦ λιμένος κατὰ τὸν κόλπον τοῦ Λεάο-Τόγγ, ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖσε χωρὶς ἀναβολῆς.

Πρῶτον ὅμως πάντων ἀνεκινώθησαν τὰ διατρέξαντα εἰς τὴν Λε-Οὔ, ἧς ἠΐξητεν ἔτι μᾶλλον ἢ ἀγωνία. Δάκρυα ἔβρεξαν τοὺς ὠραίους τῆς θφθαλμούς, καὶ προσεπάθησε νὰ μεταπίσῃ τὸν Κιν-Φό, ἵνα μὴ ἀναχωρήσῃ. Διατί νὰ δράμῃ, ἔλεγεν, εἰς ὑπάντησιν ἀφύκτου κινδύνου; Δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ περιμεῖνῃ, ν' ἀπομακρυνθῆ, νὰ καταλίπῃ ἐν ἀνάγκῃ τὸ Οὐράνιον Κράτος, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς ἄλλο τι μέρος τοῦ κόσμου, ὅπου νὰ μὴ τὸν φθάνῃ ὁ ἄγριος ἐκεῖνος Λάο-Σέν;

Ἄλλ' ὁ Κιν-Φό ἐξήγησεν εἰς τὴν νεαράν γυναῖκα, ὅτι τῷ ἦτο ἀφόρητον νὰ διατελῆ ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἐκείνην ἀπειλήν, ἔρμαιον ληστοῦ μέλλοντος, ν' ἀπολαύσῃ περιουσίαν δλόκληρον ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ! Ὅχι! Τὸ πράγμα ἔπρεπε νὰ λάβῃ τέλος. Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ πιστοὶ τοῦ ὄπαδοῦ θ' ἀνεχώρουσαν αὐθημερόν, θὰ ἔφθανον μέχρι τοῦ Τάϊ-Πίγγ, θὰ ἐξηγόραζον ἀντὶ χρυσοῦ τὴν ἀτυχὴ ἐκείνην ἐπιστολήν, καὶ θὰ ἐπέστρεφον εἰς Πεκίνον πρὶν ἢ ἔτι ἀνακλιθῆ ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀπαγόρευσις.

— Ἀγαπητὴ μου μικρὰ ἀδελφή, εἶπεν ὁ Κιν-Φό, σὲ βεβαίω ὅτι λυποῦμαι ὀλιγώτερον τώρα διὰ τὴν ἀναβολὴν τοῦ γάμου μας. Ἄν ἤμεθα νυμφευμένοι, φαντάσου τὴν θέσιν μας!

— Ἄν ἤμεθα νυμφευμένοι, ἀπάντησεν ἡ Λε-Οὔ, θὰ εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ σὲ ἀκολουθήσω καὶ θὰ σὲ ἠκολούθουν.

— Ὅχι! ὑπέλαβεν ὁ Κιν-Φό. Θὰ ἐπροτίμων μυριάκις ν' ἀποθάνω, παρὰ νὰ σ' ἐκθέσω εἰς κίνδυνον! Χαῖρε, Λε-Οὔ! Χαῖρε!

Καὶ ὁ Κιν-Φό ἀπέσπασθη δακρύων τῆς ἀγκάλῃς τῆς νεαρᾶς γυναίκος, ἧτις ἤθελε νὰ τὸν κρατήσῃ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἐντὸς μιᾶς μόλις ὥρας, ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγ, ὁ Φράϋ, καὶ ὁ Σούν, εἰς ὃν ἡ ἀτυχία του οὐδὲ στιγμῆς πλέον ἐπέτρεψεν ἀνάπαυσιν, κατέλειπον τὸ Πεκίνον καὶ ἀφικνοῦντο εἰς Τόγγ-Τσέου.

Ἴδου δὲ τί εἶχεν ἀποφασισθῆ:

Ἡ διὰ ξηρᾶς ὁδοπορίας, δι' ἐπαρχίας ἥμιστα ἀσφαλοῦς, παρεῖχε μεγάλας καὶ σοβαράς δυσκολίας.

Ἄν ἐπρόκειτο μόνον νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος, πρὸς βορρᾶν τῆς πρωτεύουσας, ἀνάγκη θὰ παρίστατο νὰ περιφρονηθῆ πᾶς κίνδυνος ὁδοῦ τεσσαράκοντα μόλις λευγῶν. Ὁ λιμὴν ὅμως τοῦ Φου-Νίγγ δὲν εὐρίσκετο πρὸς βορρᾶν ἀλλὰ πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδὸς παρεῖχεν οὐ μόνον ἀσφάλειαν ἀλλὰ καὶ χρόνον συντομίαν. Ἐντὸς τεσσαρῶν πέντε ἡμερῶν ὁ Κιν-Φό

καὶ οἱ σύντροφοὶ του ἠδύναντο ν' ἀφίχθωσιν ἐκεῖ, καὶ κατόπιν θὰ ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου.

Πρὸ πάντων ὅμως ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῆ παρὰ τοῖς ναυλομεσίταις τοῦ Τόγγ-Τσέου, ἂν ἦτο εὐκολον νὰ εὐρεθῆ πλοῖον ἀναχωροῦν διὰ Φου-Νίγγ.

Κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἡ τύχη ἐβοήθησε τὸν Κιν-Φό, ὃν ἡ ἀτυχία τοσοῦτον σκληρῶς μέχρι τοῦδε κατεδίωκε. Πλοῖον, φέρον φορτίον διὰ τὸ Φου-Νίγγ, ἀνέμενε κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πέϊ-Χό. Ὄφειλον ἐπομένως οἱ ὁδοιπόροι νὰ ἐπιβῶσιν ἀμέσως εἰς ἀτμοκίνητον τι τοῦ ποταμοῦ, νὰ καταπλεύσωσι τὸν ποταμὸν μέχρι τῆς πλημμυριζομένης ἀκτῆς του, καὶ νὰ ἐπιβίβασθῶσιν εἰς τὸ εἰρημένον πλοῖον.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐζήτησαν μίαν μόνον ὥραν διὰ τὰς ἐτοιμασίας των, καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν μετεχειρίσθησαν εἰς ἀγορὰν πάσης γνωστῆς σωσιδίου συσκευῆς, ἀπὸ τῆς πρωτογόνου ζώνης ἐκ φελλοῦ μέχρι τῶν ἀκαταδύτων ἐνδυμάτων τοῦ πλοιαρχοῦ Βούτων. Ὁ Κιν-Φό ἤξιζε πάντοτε δι' αὐτοὺς διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων, καὶ ὄφειλον ἐπομένως νὰ προνοήσωσι κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου ἀπευκταίου.

Οὕτω τὴν 26 Ἰουνίου περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Κιν-Φό, οἱ Κραίγ-Φράϋ καὶ ὁ Σούν ἐπεβιβάζοντο εἰς τὸ Πέϊ-Τάγγ, καὶ καταπλέοντες τὸν Πέϊ-Χό, ἀφικνοῦντο μετ' ὀλίγον εἰς Τιέν-Τσίν. Ἐκεῖ ἐπῆλθεν ἀναγκαία βραδύτης, καθότι ἀπαραίτητον ἦτο ν' ἀνοιχθῆ ἡ ἀνατολικὴ γέφυρα, ἧτις ζυγνύει τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, καὶ νὰ διαβῆ τὸ ἀτμοκίνητον διὰ μέσου ἑκατοντάδων πλοίων, ἅτινα πληροῦσι πάντοτε τὸν ποταμὸν. Ἐγένετο δὲ τοῦτο ἐν μέσῳ θορύβου πολλοῦ καὶ μεγάλης συγχύσεως.

Καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν πλοῦν ἐννοεῖται ὅτι ὁ Φράϋ καὶ Κραίγ δὲν ἀπεμακρύνοντο οὐδὲ σπιθαμὴν τοῦ πελάτου των, καὶ προσεῖχον εἰς αὐτὸν ἀγρυπνότερον παρὰ ποτε.

Δὲν προέκειτο πλέον περὶ τοῦ φιλοσόφου Βάγγ, μεθ' οὗ εὐκολος θὰ ἦτο ὁ συμβιβασμὸς, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰδοποιηθῆ, ἀλλὰ περὶ τοῦ Λάο-Σέν, τοῦ ἀγνώστου ἐκεῖνου καὶ ἐπομένως πολὺ φοβερωτέρου Τάϊ-Πίγγ. Ἐπορεύοντο μὲν, εἰν' ἀληθές, πρὸς αὐτόν, καὶ ἠδύναντο ἐπομένως νὰ νομιζῶσιν ἐαυτοὺς ἀσφαλεῖς· τίς ὅμως ἐβεβαίω, ὅτι δὲν εἶχεν ἤδη κ' ἐκεῖνος κινήσει πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ θύματός του; Πῶς δὲ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ τὸν ἀποφύγῃ, καὶ πῶς νὰ τὸν εἰδοποιήσωσιν; Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ θεσπίζον ὡς φωνέα πάντα ἐπιβάτην τοῦ Πέϊ-Τάγγ. Δὲν ἔτρωγον πλέον, δὲν ἐκοιμῶντο πλέον, δὲν ἔζων πλέον.

Ἐνῶ δὲ ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ τοσοῦτον σοβαρῶς ἀνησύχουν, καὶ ὁ Σούν ἐπίσης ἤγων α μεγάλως. Ἡ ἰδέα μόνη τῆς θαλασσοπλοίας τῷ ἔφερε ναυτίαν, καὶ ὡχρία ὁ δυστυ-

χης καθ' ὅσον τὸ Πεί-Τάγγ προσήγγιζεν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πέ-Τσέ-Λί. Ἡσθάνετο κλισμούς εἰς τὴν ῥίνα, τὸ στόμα του συνεστέλλετο, καὶ ὁμως τὰ ἤρεμα τοῦ ποταμοῦ ὕδατα οὐδένα ἐπι κλισμὸν μετέδιδον εἰς τὸ ἀπρόπλοιον.

Τί θὰ συνέβαιναν ἀρά γε, ὅτε ὁ Σούν θὰ ὑπέφερε μετ' ὀλίγον τ' ἄλλεπάλληλα κύματα στενῆς θαλάσσης, τὰ κύματα ἑκεῖνα ἄτινα καθιστῶσι τοσοῦτον ζωηρὰ καὶ συχνὰ τὰ διατοιχῆματα τοῦ πλοίου;

— Δὲν ἐταξείδευσε ποτέ; ἠρώτησεν ὁ Κραίγ.

— Ποτέ.

— Δὲν σὲ στέργει, φαίνεται, ἡ θάλασσα.

— Διόλου.

— Κράτει τὸ κεφάλι σου ὑψηλά, προσέθηκεν ὁ Κραίγ.

— Τὸ κεφάλι;

— Καὶ μὴν ἀνοίγῃς τὸ στόμα ὑπέλαβεν ὁ Φράϊ.

— Τὸ στόμα; ..

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν ἔνευσεν εἰς τοὺς δύο πράκτορας, ὅτι προσέτιμα νὰ μὴ ἄμυγλησῃ, καὶ ἀπελθὼν κατέλαβε θέσιν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ πλοίου, ἀφοῦ ἐρύψεν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅστις εἶχεν ἤδη ἱκανῶς εὐρυνηθῆ, τὸ μελαγχολικὸν ἐκεῖνο βλέμμα τῶν πασχόντων ναυτιῶν.

Τὴν ἐπαύριον, 27 Ἰουνίου, τὸ Πεί-Τάγγ ἔφθανε πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ Τακού, κατὰ τὰς ἐκβολὰς σχεδὸν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐκεῖ ἐπὶ τῶν δύο ὄχθων ἐγείρονται τὰ φρούρια τοῦ Βορῶ καὶ τῆς Μεσημβρίας, κατεστραμμένα ἤδη, ἅτινα ἠλώθησαν τὸ 1860 ὑπὸ τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ στρατοῦ. Ἐκεῖ ἐγένετο ἡ ἔνδοξος ἔφοδος τοῦ στρατηγοῦ Κολλινώ, τὴν 24 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐκεῖ αἱ κανονιοφόροι λέμβοι εἶχον εἰσδιάσει τὴν εἴσοδον τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ ἐκτείνεται στενὴ γῆς λωρὶς μόλις κατακρημένη, ὀνομαζομένη δὲ γαλλικὴ παραχώρησις, καὶ φέρουσα ἐπὶ τὸ ἐπιτύμβιον μνημεῖον, ὑφ' ὃ ἀναπαύονται οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἔπεσον κατὰ τὰς ἀξιωματικότητας ἐκεῖνας μάχας.

Τὸ Πεί-Τάγγ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὸν φορητόν, καὶ πάντες οἱ ἐπιβάται ἠναγκάσθησαν ν' ἀποβῶσιν εἰς Τακού. Εἶνε δὲ αὕτη πόλις ἱκανῶς ἤδη σπουδαία, ἧτις θέλει μεγάλως ἀναπτυχθῆ, ἀν οἱ μανδρινεῖοι ἐπιτρέψωσι τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Τιέν-Τσίν.

Τὸ πλοῖον, ὅπερ ἔφερε φορτίον διὰ τὸ Φου-Νίγγ, ἔμελλε ν' ἀποπλεύσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ὡστε ὁ Κιν-Φὸ καὶ οἱ ἐταῖροί του, μὴδὲ στιγμὴν δυνάμενοι νὰ βραδύνωσιν, ἐπεβιβάσθησαν εἰς λέμβον καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐπέβαινον τοῦ Σάμ-Γέπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Ἡ ἐμπορικὴ ἀξία τοῦ Κιν-Φὸ κινδυνεύει καὶ πάλιν.

Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν πλοῖον ἀμερικανικὸν εἶχεν ἀγκυροβολήσει εἰς τὸν λιμένα τοῦ Τακού. Ναυλωθὲν ὑπὸ τῆς ἑκτης κινεζο-καλιφορνικῆς εταιρίας, εἶχε φορτωθῆ εἰς λογαριασμὸν τοῦ πρακτορείου Φου-Τίγγ-Τόγγ, ἐδρεύοντος ἐν τῷ κοιμητηρίῳ Λάουρελλ-Χίλλ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Ἐκεῖ οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἀποθνήσκοντες υἱοὶ τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἀναμένουσι τὴν ἡμέραν τῆς παλινοστίας τῶν, πιστοὶ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῶν, ἧτις ἐπιπάσσει τῆ ἐν τῇ πατρίᾳ γῇ ταφῆν.

Τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, ὅπερ κατηυθύνετο εἰς Καντῶνα, εἶχε παραλάβει, ἐπὶ τῇ γραπτῇ ἀδείᾳ τοῦ πρακτορείου, φορτίον διακοσίων πεντήκοντα φρέτρων, ὧν ἐβδουμήκοντα καὶ πέντε ἔμελλον ν' ἀποβιβάσθωσιν εἰς Τακού, ὅπως σταλῶσιν ἐκεῖθεν εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας.

Ἡ μεταβίβασις τοῦ μέρους τούτου τοῦ φορτίου εἶχεν ἤδη γείνει ἀπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ πλοίου εἰς τὸ κινεζικόν, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην πρωΐαν, 27 Ἰουνίου, τὸ σκάφος τοῦτο ἠτοιμάζετο ν' ἀπάρη διὰ τὸν λιμένα τοῦ Φου-Νίγγ.

Τοῦ πλοίου τούτου ἐπέβησαν ὁ Κιν-Φὸ καὶ οἱ σύντροφοί του. Δὲν θὰ τὸ ἐξέλεγον βεβαίως, ἀν εἶχον ἐκλογὴν, ἀλλ' ἐν ἑλλείψει ἄλλου ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιβῶσιν εἰς αὐτό, καθότι ἄλλως βραχὺς μόνον, δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, προέκειτο πλοῦς.

Τὸ Σάμ-Γέπ ἦτο βάρις τριακοσίων περίπου τόννων. Ὑπάρχουσι τοιαῦται χιλίων τόννων καὶ ἔτι πλέον, ἔξ μόνον πόδας βυθιζόμεναι καὶ δυνάμεναι οὕτω νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς φράκτας τῶν ποταμῶν τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Εὐρεῖται δυσαναλόγως πρὸς τὸ μῆκός των, ἰστιοδρομοῦσι κακῶς, ἢ τοῦλάχιστον μόνον πρὸς τὸν ἀνεμὸν, ἀλλὰ στρέφονται κατὰ χώραν δίκην στροβίλων, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὰς κατὰ τοῦτο πολὺ υπερτέρας ἄλλων λεπτομεστερῶν σκαφῶν. Τὰ ὕψηλα τοῦ κολοσσαίου των πηδαλίου εἰσι διάτρητα— ἰδιότης μεγάλως φημιζομένη ἐν Κίνα, ἀλλὰ λίαν ἀμφισβητήσιμος. Ὅπως δὴποτε τὰ εὐρύχωρα ἐκεῖνα σκάφη καταφρονοῦσιν εὐχερῶς τὰς παροχθίους θαλάσσας. Λέγεται δὲ μάλιστα, ὅτι μίᾳ τῶν τοιούτων βραχίδων, ναυλωθεῖσα ὑπὸ ἐμπορικοῦ οἴκου τῆς Καντῶνος, μετέφερε, κυβερνωμένη ὑπὸ Ἀμερικανοῦ πλοιάρχου, φορτίον τεύτου καὶ ἀργιλλοπλάσων σκευῶν εἰς Ἁγίον Φραγκίσκον. Εἶνε λοιπὸν ἀποδεδειγμένον, ὅτι τὰ πλοία ταῦτα ἀντέχουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ἀρμόδιοι βεβαιοῦσιν ὁμοφώνως, ὅτι οἱ Κινέζοι εἶνε ἐξαίρετοι ναυτικοί.

Τὸ Σάμ-Γέπ ἦτο νεωτέρας κατασκευῆς, εὐθὺ σχεδὸν ἀπὸ τῆς πύρας εἰς τὴν πρύμναν, καὶ ὁμοῖον πολὺ πρὸς σκάφος εὐρωπαϊκόν. Οὐτε καθλωμένον οὔτε γομφωμένον ἦτο, ἀλλὰ συνερ-

ραμμένον ἐκ βαμβοκαλάμων, στυπωμένον καὶ πισσωμένον, τοσοῦτον δὲ στεγανὸν ὥστε οὐδὲ ἀντλίαν κἄν εἶχεν. Ἐνεκα τῆς ελαφρότητός του ἐπέπλεε τῆς θαλάσσης ὡς φοβός· εἶχε δὲ μόνον μίαν ἀγκυραν ἐκ ξύλου σκληροτάτου, ἐξαορτίαν ἐξ ἰνῶν φοίνικος λίαν εὐλύγιστον, ἰστία εὐχείριστα, ἀνοιγόμενα καὶ κλειόμενα ὡς ῥιπίδια, καὶ δύο μόνον ἰστούς. Ὅπως δὴποτε ἦτο πλοῖον προσφορώτατον εἰς ἀκτοπλοῖαν.

Οὐδεὶς βεβαίως, βλέπων τὸ Σάμ-Γέπ, ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ ὅτι οἱ ναυαγῆται του εἶχον μεταβάλλει αὐτὸ εἰς εὐρὴ νεκροφορεῖον· διότι τὸ πλοῖον διετήρει ἄπασαν τῆς χροιάς του τὴν ζωηρότητα. Ἀπὸ τε τῆς πρύμνης καὶ τῆς πώρας ἐκρέμαντο ἐπισείοντες καὶ θύσανοι πολύχρωμοι, ἐπὶ δὲ τῆς πώρας του ἠνοίγετο ὀπῆ φεγγοβολοῦσα δίκην ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐξομοιοῦσα τὸ σκάφος πρὸς θαλάσσιόν τι τέρας. Ἀπὸ τῶν ἐπιμήλων τοῦ πλοίου ἐκυμάτιζε τηλεαυγῆς ἡ κινεζικὴ σημαία, δύο δὲ μικρὰ τηλεβόλα προέτεινον ὑπὲρ τὸ αἰωροθέσιον τὰ στίλβοντα στόματά των, ἀντανακλῶντα ὡς κάτοπτρα τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου· ἀναγκαῖα ὄπλα κατὰ τὰς θαλάσσας ἐκείνας, ἃς μαστίζει ἔτι ἡ πειρατεία.

Ὅτε ὁ Κιν-Φὸ οὔτε ὁ Σούν, γνήσιοι Κινέζος ὄντως, ἠσθάνοντο δυσαρέσκειάν τινα πλεόντες ἐπὶ τοιοῦτου πλοίου. Ὁ Κραίγ ὅμως καὶ ὁ Φράϋ, οἴτινες, ὡς Ἀμερικανοί, δὲν ἠρέσκοντο εἰς τοιαύτης φύσεως ἐμπορεύματα, θὰ προετίμων βεβαίως ἄλλο πλοῖον· ἀλλ' ἔλειπεν εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογή.

Ὁ πλοίαρχος καὶ ἕξ ναῦται, ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα τῆς βάριδος, ἐπήρουν εἰς χειρισμὸν τῶν ἄρμένων καὶ ἰστιῶν. Ἡ πυξίς, λέγεται, ἐφευρέθη παρὰ τῶν Κινέζων. Τὸ πρᾶγμα εἶνε δυνατόν· οἱ ἀκτοπλοοῦντες ὅμως Κινέζοι δὲν μεταχειρίζονται πυξίδα, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐσκόπει νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος Γίν, μένων πάντοτε ἐγγὺς τῆς παραλίας.

Ὁ πλοίαρχος Γίν, βραχὺς καὶ φαίδρὸς ἄνθρωπος, ζωηρὸς καὶ φλύαρος, ἦτο ἡ ζωσα λύσις τοῦ ἀλύτου προβλήματος τοῦ ἀεικινήτου. Ἐχειρονόμει ἀδιακόπως, οἱ δὲ βραχίονες, αἱ χεῖρές του, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐλάλουν ἀπάστως πλειότερον τῆς ἀεικινήτου γλώσσης του. Παρηγκῶνιζε καὶ κατεπάτει ἀδιακόπως τοὺς ναύτας του, ἐπιτιμῶν καὶ ὑβρίζων αὐτούς. Ἄλλ' οὐχ ἦτον ἦτο καλὸς ναυτικός, πρακτικὸς καὶ ἐμπειρότατος, ἐκυβέρνα δὲ τὴν βάρην του, ὡς εἰ ἐκράτει αὐτὴν ἐν τῇ παλάμῃ του.

Ὁ Κιν-Φὸ, ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ εἶχον ἐγκατασταθῆ ἐκ τῶν ἐνότων εἰς τῆς πρύμνης τὸ μεσόστεγον, ὁ δὲ Σούν εἰς τὸ τῆς πώρας.

Οἱ δύο πράκτορες, δυσπιστοῦντες πάντοτε, ἤρξαντο λεπτομερῶς ἐξετάζοντας τὸ πλήρωμα καὶ τὸν πλοίαρχον, ἀλλ' οὐδὲν παρ' αὐτοῖς ἀνεκάλυψαν ὑποπτον. Ἡ ὑπόθεσις, ὅτι διετέλουν οὐ-

τοι εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Λάο-Σέν, ἦτο πάντῃ ἀπίθανος, ἀφοῦ ἡ τύχη μόνη εἶχεν ἐπιβιάσει τὸν πελάτην αὐτῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ πλοῖον. Ἀφῆκαν λοιπὸν μόνον, πρὸς μεγάλην του εὐχαριστήσιν, τὸν Κιν-Φὸ, ὅστις ἀπεσύρθη εἰς τὸν θαλαμίσκον του καὶ ἤρξατο φιλοσοφῶν ἐν τῇ μονώσει του, διαλογιζόμενος, πῶς ἤθελε κατορθώσει νὰ προλάβῃ τὸν φοβερὸν Λάο-Σέν καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ παρ' αὐτοῦ, ἀντὶ πεντήκοντα χιλιάδων ταλλήρων, τὴν φοβερὰν ἐπιστολήν. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι μέγα τῶν διαλογισμῶν του μέρος ἀψησχόλει καὶ ἡ νεαρὰ τοῦ Πεκίνου χήρα.

Ὁ δὲ Σούν, ἐν τούτοις, τί ἐσκέπτετο;

Ὁ Σούν οὐδὲν ἐσκέπτετο. Ἐμεινεν ὁ τάλας ἐξηπλωμένος ἐν τῷ μικρῷ του δωματίῳ, πληρῶν τὸν φόρον του εἰς τοὺς κακοποιούς δαίμονας τοῦ κόλπου τοῦ Πέ-Τσέ-Λί. Ὅσακις δὲ κατῶρθου νὰ συνάψῃ ὀλίγας ἰδέας, συνῆπτεν αὐτὰς μόνον ὅπως καταρασθῆ καὶ τὸν αὐθέντην του, καὶ τὸν φιλόσοφον Βάγγ καὶ τὸν ληστὴν Λάο-Σέν. Εἶχον ἐντελῶς ἀποβλακωθῆ καὶ ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά· οὔτε τέτιον δ' ἐσυλλογιζετο πλέον οὔτε ὀρῶζιον. Κατηρᾶτο μυριάκις τὴν σιγμὴν καθ' ἣν εἶχε μισοθηθῆ ὑπερέτης τοιοῦτου ἀνθρώπου, καὶ θὰ προετίμα νὰ θυσιάσῃ ἄσμενος τὸ ὑπόλοιπον τῆς οὐράς του, νὰ ξυρίσῃ τὴν κεφαλὴν του, νὰ γείνη βόνζος μᾶλλον, παρὰ νὰ εὐρίσκηται ὅπου εὐρίσκητο.

Ἐν τούτοις τὸ Σάμ-Γέπ, ὠθοῦμενον ὑπὸ οὐρίου μεσημβρινοῦ ἀνέμου, παρῆλθεν ἀλληλοδι-αδόχως πρὸ τοῦ Πέχ-Τάγγ, τοῦ Σάγγ-Τούγγ καὶ τοῦ Τσιάγγ-Χό, καὶ ἔπλεε κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τάου, ἀπέναντι τοῦ Καί-Βέ-Τσέ.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ κόλπου ἤρχιζε νὰ γίνετα ἔρημον, καὶ μόλις μικρὰ τινα ἐμπορικὰ σκάφη καὶ ἀλιευτικὰ πλοιάρια ἐφαίνοντο εἰς τὸ βάθος τοῦ κενοῦ ὀρίζοντος.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ παρετήρησαν ὅτι τ' ἀλιευτικὰ ἐκεῖνα σκαφίδια, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ πέντε μόλις ἢ ἕξ τόνων ἔχοντα χωρητικότητα, ἦσαν ὀπλισμένα δι' ἐνὸς ἢ δύο τηλεβόλων.

Παρετήρησαν δὲ τοῦτο εἰς τὸν πλοίαρχον Γίν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησε τριβῶν τὰς χεῖράς του:

— Εἶνε, διὰ νὰ φοβοῦνται οἱ πειραταί.

— Πειραταί εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ κόλπου τοῦ Πέ-Τσέ-Λί; ἀνεφώνησε μετὰ τινος ἐκπλήξεως ὁ Κραίγ.

— Διατί ὄχι! ἀπήντησεν ὁ Γίν. Κ' ἐδῶ καὶ παντοῦ! Τὰ νερὰ τῆς Κίνας εἶνε γεμάτα!

Καὶ ὁ ἀξιοτίμος πλοίαρχος ἐγέλα, δεικνύων τὴν διπλῆν σειρὰν τῶν λευκῶν του ὀδόντων.

— Δὲν τοὺς παραφοβεῖσθε, φαίνεται; τῷ παρετήρησεν ὁ Φράϋ.

— Δὲν ἔχω τὰ κανονάκια μου; ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος. Καὶ κανονάκια ποῦ τραγουδοῦν θαυμάσια.

— Εἶνε γεμισμένα;

— Συνήθως.
 — Τώρα ;
 — *Οχι.
 — Διατί ; ἤρώτησεν ὁ Φράυ.
 — Διότι δὲν ἔχω πυρίτιδα.
 — Τί τὰ θέλεις λοιπὸν τὰ κανόνια ;
 — Τί τὰ θέλω ; Νὰ ὑπερασπιζώμαι τὸ φορτίον μου ὅταν ἀξίζῃ τὸν κόπον. Τώρα ὅμως, μ' αὐτὸ τὸ φορτίον . . .
 — Καὶ πῶς ἤξεύρουσιν οἱ πειραταί, πότε τὸ φορτίον σου ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ προσβάλλουν ;

— Τοὺς φοβεῖσθε λοιπὸν πολὺ, τοὺς πειρατάς ; ἤρώτησεν ὁ πλοίαρχος.

— *Ἐννοεῖται, τοὺς φοβοῦμαι ! ἀπάντησεν ὁ Φράυ.

— *Ἀλλὰ σεῖς δὲν ἔχετε κανέν ἐμπόρευμα μαζὺ σας ;

— *Ἀδιάφορον. *Ἐχομεν λόγους νὰ μὴ ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐπίσκεψίν των.

— *Ἐννοια σας λοιπὸν ! ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος, καὶ ἂν ἀπαντήσωμεν πειρατάς, δὲν θὰ μᾶς κυνηγήσουν.

— Διατί ;

— Διότι ἅμα μᾶς ἀπαντήσουν, θὰ ἐννοήσουν τί φορτίον ἔχομεν.

Καὶ δεῖξας λευκὴν σημαίαν κυματίζουσαν μεσίστιον, προσέθηκεν·

— Εἶνε σημαία πένθους, καθὼς βλέπετε, καὶ τὰ παλληκάρια αὐτὰ δὲν ἔχουν ὄρεξιν νὰ ληστεύουν πτώματα.

— *Ἴσως ὑποθέσουν, παρετήρησεν ὁ Κραίγ, ὅτι τὸ κάμνετε ἐπίτηδες ἀπὸ φρόνησιν, καὶ ἔλθουν νὰ ἐξετάσουν τὸ πρᾶγμα.

— *Ἄν ἔλθουν, ἀντιπαρετήρησεν ὁ πλοίαρχος, θὰ τοὺς δεχθῶμεν, θὰ ἰδοῦν καὶ μόνοι των τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ φύγουν ὡς ἤλθαν.

*Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράυ οὐδὲν περαιτέρω παρετήρησαν, ἀλλὰ δὲν συνεμερίσθησαν ἐν τούτοις καὶ τὴν ἀπτόητον τοῦ πλοίαρχου ἤσυχίαν. *Ὅπως δὴποτε ὅμως ἀνάγκη ἦτο ὑπομονῆς, καὶ οὐδὲν ὑπελείπετο αὐτοῖς ἄλλο ἢ μόνον ἡ εὐχὴ αἰσίου διάπλου.

*Ἄλλως δὲ ὁ πλοίαρχος οὐδενὸς εἶχε πρὸς τοῦτο ἀμελήσει. Πρὶν ἢ ἀπάρη, ἀλέκτωρ εἶχε θυσιασθῆ εἰς τὰς ἐναλίους θεότητας, καὶ τοῦ δυσμοίρου πτηνῶν τὰ πτερά ἐκρέμαντο ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἀκατίου ἰστοῦ. Αἱ ἐπὶ τὸ κατὰστρωμα πεσοῦσαι ὀλίγαι τοῦ αἵματός του σαγόνος καὶ μικρὸν κύπελλον οἴνου, ῥιπθὲν εἰς τὴν θάλασσαν, εἶχον συμπληρώσει τὴν ἱλαστήριον θυσίαν. Τί πλέον μετὰ ταῦτα ἠδύνατο νὰ φοβηθῇ τὸ Σάμ-Γέπ, κυβερνώμενον μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἀξίου πλοίαρχου Γίν ;

Πρέπει τις ἐν τούτοις νὰ παραδεχθῇ, ὅτι αἱ ιδιότροποι θεότητες δὲν ἐξίλεώθησαν. Εἶτε διότι ὁ ἀλέκτωρ δὲν ἦτο ἀρκούντως παχύς, εἶτε διότι

ὁ οἶνος δὲν κατήγετο ἐκ τοῦ Χάο-Σίν, φοβερός ἄνεμος ἐνέσκηψε κατὰ τῆς βάριδος, ἀπροσδόκητος ὄλως καὶ αἰφνιδίως κατόπιν φαιδρᾶς καὶ αἰθρίας ἡμέρας.

Περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς ἐσπέρας τὸ Σάμ-Γέπ ἤτοιμάζετο οὐριοδρομοῦν νὰ περικάμψῃ τὸ ἀκρωτήριον, ὅπερ σχηματίζει ἡ ἀκτὴ βορειοδυτικῶς καὶ νὰ ἀναχθῇ οὕτω εἰς τὸ πέλαγος, ὅπερ μεγάλως θὰ ἠκόλυνε τὴν πορείαν του. *Ὁ δὲ πλοίαρχος ὑπελόγιζεν, οὐχὶ τολμηρῶς, ὅτι ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἤθελε φθάσει εἰς τὰ παράλια τοῦ Φου-Νίγγ.

Οὕτως ὁ Κιν-Φὸ ἐβλεπε προσεγγίζουσαν τῆς προσορμίσσεως τὴν ὥραν μετὰ τινος ἀνυπομονησίας, ὁ δὲ Σουν μετὰ πολλῶ ἀγριωτέρας, ὅτε περὶ τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν ὥραν ἡ βάρις ἐφθανε πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου Λεάο-Τόγγ, ὁ ἄνεμος ἐτοάπη αἰφνιδίως βορειοανατολικός, καὶ μετὰ δύο ὥρας, μεταβληθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ εἰς βορρᾶν, ἔπνεε βορειοδυτικός.

*Ἄν ὁ πλοίαρχος Γίν εἶχε βαρόμετρον ἐπὶ τοῦ πλοίου ἤθελε παρατηρήσει ὅτι ἡ στήλη του εἶχεν ἀπολέσει αἰφνιδίως σχεδὸν τέσσαρα μέτροι πέντε χιλιοστομέτρων. *Ἡ αἰφνιδίως δὲ αὕτη τοῦ ἀέρος ἀραιώσας προσμήνυεν ἐγγιζόντα τυφῶνα, οὐτινος ἡ ὄρμη ἀπεκούφιζεν ἤδη τὰ ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα. *Ἄν ἀφ' ἑτέρου ὁ πλοίαρχος Γίν ἐγνώριζε τὰς παρατηρήσεις τοῦ *Ἀγγλου Πάδιγγτων καὶ τοῦ *Ἀμερικανοῦ Μώρφυ, ἤθελε προσπαθήσει νὰ μεταβάλλῃ δρόμον καὶ νὰ δώσῃ βορειοανατολικὴν εἰς τὸ σκάφος του διεύθυνσιν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ φθάσῃ εἰς πεδῖον κείμενον ἐκτὸς τοῦ κέντρου τῆς ἑλξεως τοῦ τυφῶνος.

*Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος Γίν οὔτε βαρόμετρον μετεχειρίζετο οὔτε τοὺς νόμους τῶν τυφῶνων ἐγνώριζε. *Θύσας τὸν ἀλέκτορά του, εἶχε πλήρη πεποίθησιν ὅτι ἐξώρισεν πᾶν ἀπεικταῖον.

Οὐχ ἤττον ὅμως ἦτο καλὸς ναυτικός ὁ δεισιδαίμων Κινέζος, καὶ τὸ ἀπέδειξε κατὰ τὴν δύσκολον ἐκείνην περίστασιν, λαβὼν ἐξ ἐμφύτου τὴν διεύθυνσιν, ἣν ἤθελε λάβει Εὐρωπαῖος πλοίαρχος.

*Ὁ τυφὼν ἦτο μικρός, καὶ ἐπομένως ταχύτατος, κινούμενος κατὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα ἐπιχιλιόμετρα τὴν ὥραν. *Ἦθησε δὲ οὕτω τὸ Σάμ-Γέπ πρὸς ἀνατολάς, καὶ τοῦτο ἦτο εὐτύχημα, διότι ἀπεμάκρυνε τὸ πλοῖον τῆς ἀκτῆς, ἥτις οὐδὲν τῷ παρεῖχεν ἄσυλον, καὶ καθ' ἣς ἤθελεν ἀφουκτικῶς ἐξοκεῖλει ἐντὸς ὀλίγου.

Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἡ τρικυμία ἐφθασεν εἰς τὸν κολοφῶνά της, ὁ δὲ πλοίαρχος Γίν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ πληρώματός του, ἐκυβέρινα ὡς ἀληθῆς ναυτικός. Δὲν ἐγέλα μὲν πλέον, ἀλλὰ διετήρει ὅμως πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀπάθειαν, καὶ ἡ χεὶρ του, ἐρρωμένως σφίγγουσα τὸ οἰάκιον, διπύθνε τὸ ἐλαφρὸν σκάφος, ὅπερ ἐπίπτατο τῶν κυμάτων ὡς λάρος.

Ὁ Κιν-Φό κατέλιπε τὸ μεσόστεγόν του κ' ἐρειδόμενος εἰς τὸ αἰωροθέσιον παρετήρει τὰ ὑπὸ τῆς λαίλαπος διασπώμενα νέφη τοῦ οὐρανοῦ, ἅτινα ἔσυρον ἐπὶ τῶν κυμάτων τὰ ἀτμώδη των ῥάκη. Ἐθεώρει τὴν θάλασσαν, καταλευκον ἐν τῇ μελαίνῃ ἐκείνῃ νυκτί, ἧς τινος ὁ τυφῶν, διὰ φθεραῶς εἰσπνοῆς, ἀνύψου τὰ κύματα ὑπὲρ τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἐπιφάνειαν. Ὁ κίνδυνος δὲν τὸν ἐξέπληττεν οὐδὲ τὸν ἐτρόμαζε, διότι ἀπέτελει καὶ αὐτὸς μέρος τῶν ἀτυχιῶν, ἃς ἐπεφύλασσαν αὐτῷ ἡ μοῖρα.

Ὁ Κραῖγ καὶ ὁ Φραῦ ἀνησυχουν πολὺ περισσότερο, κατὰ λόγον, ἐννοεῖται, πάντοτε τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τοῦ πελάτου των. ἤξιζε βεβαίως ἡ ζωὴ των ὅσον ἤξιζε καὶ ἡ τοῦ Κιν-Φό, καὶ ἂν συναπέθνησκον μετ' αὐτοῦ, οὐδεμία πλέον τοῖς ἐπεβάλλετο φροντίς περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκατομυρίας. Ἄλλ' οἱ εὐσυνείδητοι ἐκείνοι πράκτορες ἐλπιόμουν ἑαυτοὺς καὶ μόνον τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τὴν ἐκπλήρωσιν ἐσυλλογίζοντο. Παρεδέχοντο — ἔστω! — ν' ἀπολεσθῶσι, καὶ νὰ συναπολεσθῶσι μετὰ τοῦ Κιν-Φό, ἀλλὰ νὰ γείνη τούτο τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου, μετὰ τὸ μεσονύκτιον! Ὁ Κραῖγ καὶ ὁ Φραῦ, ὁ Φραῦ καὶ ὁ Κραῖγ οὐδὲν ἄλλο διενοοῦντο, οὐδὲν ἄλλο ἤθελον, ἢ νὰ σώσωσι τὸ ἑκατομύριον! Ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἡ βάρις ἐκινδύνευσε μεγάλως. Ἀτυχῆς τις οἰακοστροφία θὰ τὴν κατεπόντιζε βεβαίως, διότι θὰ κατέλυζεν ἡ θάλασσα τὸ κατάστρωμα. Ἄλλ' οὔτε νὰ διευθυνθῇ προσηκόντως ἦτο δυνατόν, οὔτε νὰ ἐκτιμῆσῃ ὅποιαν καὶ πόσῃ ὁδὸν διέτρεξεν.

Ἐν τούτοις ἐξ εὐτυχοῦς συμπτώσεως ἔφθασε τὸ Σάμ-Γέπ, χωρὶς σπουδαίας βλάβης, εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὑπερμεγέθους ἐκείνου ἀτμοσφαιρικοῦ δίσκου, ὅστις ἐκάλυπτε περιφέρειαν ἑκατὸν περίπου χιλιομέτρων καὶ ὅπου εὕρισκετο θάλασσα ἤρεμος ἐπὶ τρία περίπου μίλια, καὶ ἄνεμος μῶλις ἐπαισθητός. Τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο οὕτως εἶπεν λίμνη γαλιναία ἐν μέσῳ τρικυμιώδους ὠκεανοῦ.

Ἡ βάρις ἐσώθη οὕτω, κυλισθεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ τῆς βίας τῆς λαίλαπος, τὴν τρίτην δὲ ὥραν τῆς πρωίας κατέπιπτεν ἡ μανία τοῦ τυφῶνος ὡσεὶ διὰ μαγείας, καὶ τὰ ὕδατα κατπυάζοντο περίξ τῆς μικρᾶς ἐκείνης κεντρικῆς λίμνης.

Ἄλλ' ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, μάτῃν τὸ Σάμ-Γέπ ἀνεζήτησε γῆν περὶ τὸν ὀρίζοντα. Τὰ κύματα τοῦ κόλπου περιστοιχίζον αὐτὸ πανταχόθεν, μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ὀρίζοντος.

[Ἐπιτασινύματα]

Ἀφ' οὔτου ἐγήρυσεν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἐξφωνομένη ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ καὶ ἄλλων κοσμημάτων τῆς ἐπιχορηγήσεων σπουδαίων χρηματικῶν ποσῶν δι' οὐ συνέστησε, κρύφα καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ὑπὸ κῶν τῆς μέγα νοσοκομείον.

Τὴν κατωτέρω περιοπὴν, ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐπιβροὴν τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματος ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς φιλοδοξίας, ἀποσπῶμεν ἐκ τινος σπουδαίου συγγράμματος βραβευθέντος ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς τῶν Παρισίων Ἀκαδημίας καὶ ἐπιγραφομένου: *Détremmer l'influence de l'éducation physique et morale sur la production de la surexcitation du système nerveux*, κτλ. par M. le docteur L. Cerise, Paris, 1841.

G. K. T.

ΑΦΟΡΜΑΙ ΕΞΑΠΤΟΥΣΑΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΝ

Τὰ παραδείγματα ἀσχοῦσι μεγίστην ἐπιβροὴν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν φιλοδόξων πόθων. Ἄμα ἄνθρωπός τις, προσφάτως ἔτι ἀφανής, προκύβη διὰ μιᾶς εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων, ἐν αἷς ἦτο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συγκεχυμένος μετὰ τῶν πολλῶν, ἀνυψωθῆ ἀίφνης εἰς τὰ ἀνώτερα σιρόματα τῆς φήμης, τῆς ἐξουσίας ἢ τοῦ πλούτου, παρευθὺς τὸ παράδειγμα τοῦτο παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Πλεῖστοι πολῖται, οἵτινες ἕως τότε οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆ τόσῳ ἐκτάκτους θριάμβους, ἄρχονται ἤδη νὰ σκέπτονται διαφόρως περὶ ἑαυτῶν, ἀπέναντι τῆς καταπλήττουσας αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτου ἐκείνης ἐπιτυχίας. Τότε πιστεύουσιν, ὅτι ἀνακαλύπτουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἀξίαν τοῦλάχιστον ἴσιν πρὸς ἐκείνην τὴν ὅποιαν ἡ τύχη ἠνύθησεν. Ἐπιθυμία ὅλως νέα ὑποστηρίζομένη ὑπὸ ζωηρῶν ἐλπίδων γεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, καὶ δίδει νέαν διευθύνσιν εἰς τὸν βίον αὐτῶν. Ῥιπτόμενοι δὲ ἐπὶ τοῦ τρικυμιώδους καὶ πλήρους ὑφάλων πελάγους τῆς ἀπλήστου φιλοδοξίας, ὑποφέρουσιν ὅλας τὰς συνεπείας τοῦ ἀναφλεγθέντος ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πάθους. Ἄλλεπαλλήλως κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν βρασάνων τοῦ φθόνου καὶ ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν τῆς ἀποτυχίας, καταβάλλονται οἱ δυστυχεῖς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀδυναμίας των. Ἰσάτῃ δ' αὐτῶν δυστυχία εἶναι, νὰ πεισθῶσι τέλος περὶ ταύτης. Ὅτε δὲ αἱ φιλόδοξοι ἐφέσεις λαμβάνουσι τοιαύτην μορφήν καταπιεστικὴν, τότε συχνάκις ὀδηγοῦσιν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν τοὺς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένους.

Τὸ θέαμα ἀνθρώπων διὰ μιᾶς πλουτισάντων καὶ ἐπιδεικνυόντων ἔκτακτον πολυτέλειαν παρουσιάζει παράδειγμα ἐπιβλαβές, παραγωγὸν τῆ κοινωνία ἠλιθερῶν καρπῶν. Ἡ σκανδαλώδης καὶ αἰφνιδία λαμπρότης περιουσίας, τὴν ὅποιαν τίποτε δὲν ἐξηγεῖ οὔτε δικαιολογεῖ, ἐμποιεῖ συχνάκις λίαν καταστρεπτικὴν ἐπιβροὴν ἐπὶ τῶν θεωμένων αὐτήν. Τὸ πλῆθος ῥίπτεται εἰς πολὺς ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων τοὺς κινδύνους ἀποκρύπτει ἡ ἐπιτηδεῖα καὶ ἔμπειρος φιλορηματία τινῶν, καὶ τῶν ὁποίων τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας ὑποφέρει ἡ ἄπειρος καὶ εὐπιστος φιλορηματία ἄλλων. Ἡ δὲ ἐφημεριδογραφία αὐξάνει καὶ πολλαπλασιάζει τοὺς κινδύνους τοῦ κακοῦ παραδείγματος. Αὕτη ἀναγράφει καθ' ἐκάστην τὰ ἀληθῆ ἢ ψευδῆ γεγονότα τῆς προτεραίας, μεταφέρει τὰ νέα ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων